

Jogában áll azonban a vallomás tételre felhívott egyénekhez kérdéseket intézni.

A tárgyalás befejeztével a kir. erdőfelügyelő a büntetésre vagy felmentésre nézve indítványt tesz, melyre a vádlottak válaszolhatnak.

Az ítélet ellen a kir. táblához, az elmarasztaltakon kívül a kir. erdőfelügyelő is fellebbezhet.

61. §. A járásbiróságok erdei kihágásokban a kir. erdőfelügyelő által hozzájuk tett jelentés napjától számítva, legfeljebb három hónap alatt ítéletet hozni kötelesek.

(Folyt. köv.)

Az alföldi ákáczosok fordaidejének kérdéséhez.

Jelenlegi hivatásomnál fogva alkalmam nyílt a magyar alföld erdészeti viszonyait tanulmányozni; a magyar alföldön megforduló erdész figyelmét pedig nem kerülheti el azon körülmény, hogy itt az ákácznak kiváló szerep jutott.

Ez oka, hogy mindaz, a mit az ákáczról irnak vagy beszélnek nagyon érdekel. Mi természetesebb tehát, mint az, hogy az „Erdészeti Lapok“ folyó évi I. füzetének tartalmában az „Egy érdekes ákác állab“ megragadta figyelmemet.

Reám nézve az „Érdekes ákác állab“-nál csak maga a cikk érdekesebb, mert meglehetősen ismerem a vacsi erdőt, nemkülönben az annak jövedelmére befolyó helyi viszonyokat, sőt a vandalismussal vádolt erdészt magát is.

A cikk íróját, mint az erdészeti magyar irodalom egyik ügybuzgó harcosát, nagyon tisztetem, mindazonáltal nem érthetek egyet jelen cikkével, mely szerint rosszalando lenne azon erdészek és mezőgazdák eljárása, kik ákác állabjaiknak levágásával az állab 60—100 éves koráig nem várnak.

Ezen czikkkel hirdetett új tan ellenében, elégségesnek tartom a vacsi uradalomnak számadásaiból meritett következő adatokat közölni.

A cikkiró által próbául használt állab 35 éves korában letaroltatván, $1\frac{1}{2}$ holdnyi területen termeltetett :

haszonfa	324	k',
hasábfa $34\frac{1}{2}$ bécsi öl $\times$ 80 = . .	2760	"
dorongfa $49\frac{1}{4}$ " " $\times$ 70 = . .	3447,5	"
összesen .	6531,5	k',

tehát egy hold fatömege : 4354,33 k', és az átlag növedék : 124,4 k'.

A vacsi pusztának egy hasonló minőségű talajon álló 17 éves ákác állabja 1875-ben 2 holdnyi területen a következő fatömeget szolgáltatatta :

haszonfa	678,7	k',
hasábfa $42\frac{1}{2}$ bécsi öl $\times$ 80 = . .	3400	"
dorongfa $41\frac{1}{2}$ " " $\times$ 70 = . .	2905	"
összesen .	6983,7	k',

tehát egy hold fa tömege 3491,85 k',
az átlag növedék pedig 205,40 "

Ugyanezen területnek 18 éves állabja 1858-ban letaroltatván, akkor a következő fatömeget szolgáltatatta :

haszonfa	78,12	k',
hasábfa $45\frac{3}{4}$ bécsi öl $\times$ 80 = . .	3660	"
dorongfa 30 " " $\times$ 70 = . .	2100	"
összesen .	5838,12	k',

vagyis holdanként 2916,6 k' és így az átlag növedék 162,1 k'.

Az 1858-ban nyert fatömeg 2919,6 k',
ehhez az 1875. évi 3491,85 "
együtt . 6411,45 k'.

A 18 és 17 éves forda tehát hasonló termőhelyen holdanként $6411,45 - 4354,33 = 2057,12$ köblábbal, vagyis $470/0$ -al több fatömeget eredményezett, mint a 35 éves forda.

Nem hagyhatom érintetlenül továbbá azon körülményt, hogy a folyó vágásokban 70 darab 20—25 éves ákáczfát levágva találván, alkalmam volt saját szemeimmel meggyőződni, hogy ezen 70 darab közül csak 5 darab volt hibátlan, 65 darab pedig korhadásnak indult.

Ezen adatok megczáfолhatlanul bizonyítják, hogy a magyar Alföld ákác állabjai 18—20 éves fordában kezelve, nem kevésbé értékes, de határozottan több fatömeget, s így a nem mellőzhető utóérték számítás nélkül is nagyobb tiszta jövedelmet szolgáltatnak, mint hosszabb forda mellett; valamint azt is, hogy a vandalismussal vádolt erdész sem tudatlanságot, sem meggondolatlanságot nem árult el, midőn a már túlértett 35 éves ákác állapot letaroltatta.

Az ákácza terméstáblájának felállításán magam is fáradozom, de az eddigi egynehány próbám eredményét nem tartom elégségesnek ezen fontos kérdésben való ítélet-mondáshoz, annyit azonban már most is határozottan állithatok, hogy az „érdekes állab“ nyomán közlött terméstábla a futóhomok talajra nézve nem egészen üti meg a mértéket, mert minden eddigi észleteim oda matatnak, hogy itt a 20 éves ákáczfának folyó növedékje, az átlagnövedéknél kisebb.

Czikkiró nagy súlyt látszik arra fektetni, hogy az illető ákác állab letaroltatott, daczára annak, hogy ő a magyar erdészeti érdekében, annak megkímélését a kezelő erdésztől kérte. Részünkről azonban úgy értesültünk, hogy az illető erdész ily kérelemre nem emlékezik.

Azonban kért vagy nem kért a czikkiró, azt bizonyosan tudja, hogy a kezelő tiszt, a megállapított üzemtervtől, saját hatáskörében nem térhet el, és így a vacsi kezelő erdész

ellen intézett támadása, szeliden mondvá, nem volt méltányos. A mennyiben pedig az „Érdekes ákác állab“ írója Vacs vidékét, hol minden galy értékesíthető, fában bővelkedőnek nyilvánítja, tőle még csak az iránt kérek felvilágosítást, mit nevez tehát honunkban faszegény vidéknek?

Végül az ákácfa hosszabb fordaideje mellett kardoskodókat el nem mulaszthatom Alföldünk sajátságos éghajlati viszonyaira, valamint a talajjavulás feltételeire figyelmeztetni, melyekről bővebb tapasztalatok után t. szerkesztő ur engedelmével magam is fogok egyetmást közölni*)

Budapesten, 1877. február 11.

Szabó Adolf,

kir. katasteri ker. erdb. felügyelő.

A. mult évi fagy hatása a selmeczi erdőakadémia tankerteiben tenyésztett fánemekre.

Irta: Fekete Lajos, erdőakadémiai tanár.

(Folytatás és vége.)

Salix caprea, *cinerea*, *viminalis*, *purpurea*, *pentandra*, *triandra*, *fragilis*, *helix*, *babilonica* s más fűzek keveset vagy semmit sem szenvedtek; legfeljebb egyes hajtások csúcsa, vagy a kitett levelek szélei és csúcsai fagytak el, de mind könnyen kiépültek.

Populus (nyár) *alba*, *canescens*, *tremula*, *nigra* *canadensis* *pyramidalis* majd semmit sem szenvedtek, csak a *balsamifera* L. nagyon kitett hajtásainak csúcsa s egyes levelek hegye és széle fonyadtak s később száradtak el.

Platanus occidentalis L., *macrophylla*, a hajtások mind lefagytak és a tövükben eredt 1—2 és több pót-

*) Szívesen fogadjuk.